

[Stensballe.]

som dem, der er omtalt, vil jeg ikke være imod, at saadanne Bureauer kommer ind under et Tilsyn. Hvad jeg citerede, var da ogsaa kun det, som Arbejdsdirektøren havde skrevet til Ministeriet, og Ministeriet videre havde kommenteret: at under det Tilsyn, som var udøvet fra deres Side, havde der ikke været noget at beklage sig over. Det, jeg vendte mig imod, var Begrænsningen ifølge § 3. I det kommende Udvalg vil jeg naturligvis uddybe vore Anskuelser paa dette Punkt, idet jeg gaar ud fra, at der skal foregaa en omhyggelig Udvalgsbehandling ogsaa i dette høje Ting. Jeg vil derfor vente med at udtale mig mere derom her i Salen, indtil Sagen kommer til anden og tredie Behandling.

Hendriksen: Det ærede 4de tingvalgte Medlem (A. Johansen) forsøgte at besvare mit Spørgsmaal om, hvorfor saa mange arbejdssøgende foretrækker de private Arbejdsanvisningskontorer fremfor de offentlige, men jeg synes ikke, det ærede Medlem kom rigtig godt fra det. Det ærede Medlem sagde, at Grunden til, at saa mange gør det — det ærede Medlem erkender altsaa, at adskillige gør det, ogsaa inden for den Kreds, til hvilken han har særligt Kendskab —, er, at de ønsker at skaffe sig Arbejde. Men det er dog givet, at der er mange arbejdssøgende, som udelukkende søger de private Arbejdsanvisningskontorer, og jeg spørger endnu en Gang: Hvad er den virkelige Grund dertil? Er Grunden ikke den, at man i Virkeligheden betjener dem bedre dér? Jeg siger ikke, at man gør det, men jeg rejser det Spørgsmaal, og jeg synes, det er et vigtigt Spørgsmaal, som burde tages under Overvejelse, ogsaa af den højtærede Socialminister. Er Grunden ikke den, at de arbejdssøgende føler sig bedre behandlet og mener, at de har større Chance for at faa Arbejde hos de private Arbejdsanvisningskontorer end hos de offentlige?

Senere sagde det ærede 4de tingvalgte Medlem (A. Johansen), at der ikke var nogen Grund til at beklage sig over Behandlingen i det andet høje Ting, idet hele Udvalget ved tredie Behandling havde været enig om, at Sagen skulde overvises til dette høje Ting, for at vi kunde færdigbehandle den. Ja, det rent faktiske Forhold er dog dette, at mit Partis Formand, Folketingsmand Christmas Møller, ved tredie Behandling stillede Forslag om at vise Sagen tilbage til Udvalget til fornyet Behandling, netop fordi han mente, at den ikke var færdigbehandlet, og for dette Forslag stemte

hele Det konservative Folkepartis Folketingsgruppe.

Den højtærede Socialminister sagde, at man ingenlunde maatte tro, at det var paa eget Initiativ, Socialministeren fremsatte et Lovforslag af den Karakter som det foreliggende. Ja, saa maa man rigtignok spørge: Paa hvis Initiativ er det da? Den højtærede Minister nævnte de grelle Forhold med Hensyn til Musikerne. Jeg erkender, at det ser grelt ud, men i Betænkningen er der jo kun aftrykt et eneste Bilag vedrørende en Henvendelse fra arbejdssøgende, og det er netop fra Musikerne. Dansk Musikerforbund fortæller om de Forhold, de er udsat for, og kræver Ændringer, men vort Parti er jo villigt til at lade Musikere sammen med Kokke og Tjenere komme ind under den nugældende Lovs Bestemmelser, saa man kan dog ikke beklage sig over den Stilling, mit Parti i saa Henseende har indtaget.

Den højtærede Socialminister sagde endvidere, at alt, hvad jeg havde anført til Gunst for Loven om privat Arbejdsanvisning for 5 Aar siden, ogsaa kunde anføres nu. Det har den højtærede Minister ikke Ret i. Hvad jeg dengang fremførte, var, at paa de bestemte Omraader, som det dengang foreliggende Lovforslag gjaldt, burde privat Arbejdsanvisning gaa ind under de Former, som Lovforslaget angav, men det betyder ingenlunde, at man vil have al privat Arbejdsanvisning ind under Lovens Bestemmelser. Det gav jeg ogsaa ganske klart og tydeligt Udtryk for under de Forhandlinger, der fandt Sted her i Tinget i Begyndelsen af 1933.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Vedrørende den Forhandling, der fandt Sted i det andet høje Ting angaaende de private Sygeplejerskers Forhold, og de Bemærkninger, der blev afgivet af Udvalgsordførerne i det andet høje Ting, vil jeg gerne her gøre det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) opmærksom paa, hvad han jo i øvrigt godt ved, at den taktiske Dagsordensmanøvre, som Det konservative Folkepartis Formand lavede under Forhandlingerne for at faa standset Behandlingen af Lovforslaget, ikke havde det ringeste med Sygeplejerskernes Vilkaar at gøre.

Hendriksen: Det har jeg heller ikke paa noget Punkt hævdet. Jeg sagde i min Besvarelse af de Udtalelser, der var fremsat af det ærede 4de tingvalgte Medlem (A. Johansen), at mit Parti var gaaet ind for